Split by PDF Splitter

de verbo aſſignẽtur ꝙ ſignificat.i.declarẽtur. PERTINERE. ⁊ de facto ponaꝛ in poſſeſſione ſi non ẽ. RESTITUANTUR. Hoc niſi ablatoꝛ iure ſe poſſet tueri in cã proprietatis: tũc enim reſtitutio impeditur: vt.j.eo.§.ſiqui. ⁊ ſpoliatus ante omnia ſit reſtituendus.l.ſiquis a ſe fundum.C.ad.l.iuli.de vi.⁊ in.c.ſepe de verb.ſig. Et caue quia hic dicit de ablatoribus ſeu ſuaſoribus qui non ſunt de ſocietate. Sed ego idez puto ⁊ de his qui ſunt de ſocietate cũ in.d.§.ſi qui.generaliter loquatur: ⁊ nõ ſpeciſicet an de ſocietate ſit vꝉ non. ergo generaliter ⁊ indiſtincte debent intelligi: vt ff.de publi.l.de precio.⁊ intelligendum eſt imperatorem in hoc caſu idẽ ſtatuiſſe in ſuis qd̃ in alijs: ⁊ idẽ in alijs quod in ſuis cã equalitatis hincinde ſeruande: vt ar.ff.de arbi.l.ſi cũ dies.§.ſi.C.de fruc.⁊ lit.expẽ.l.ſi. C.de proxi.ſacro.ſacri.l.in ſacris.li.xij.⁊.ff.mã.l.iij.in ſi.⁊.C.cõmuni di.l.pe.§.ſi.⁊ ar.ff.fami.her.l.in hoc iudicio. O dofre. Et nota ꝙ in iſtis reſtitutionibus que ſiũt vigore capitulorũ pacis ob.exceptio dolo facis qd̃ eſt no.dignũ. ¶ Sed quid ſiqs neſciat dicere cõfines ſuarũ poſſeſſionũ? Rñdeo ſibi imputet qꝛ nemo ſibi incertus eſſe debet quãtũ poſſideat.vt.ff.de verbo.ſigni. l.ſubſignatũ.§.ſi.per Accur. AD COGNITIONEM. Nota ꝙ arbitri electi ad cognitionem vidẽtur electi ad decidendum ⁊ aſſignanduz: vt hic.⁊.ff.de ꝓcura.l.qui procuratorem dat. Secus in electis ad cognoſcẽdũ ⁊ referendum qꝛ non poſſunt cauſaz decidere: vt.C.de offi.ꝓfec.augu.l.ordinatorũ. FRUCTIBUS ET SINE DAMNO. Nota ꝙ fructus ⁊ dãna ponunꝛ vt diuerſa: ⁊ ſic non dꝫ dãnũ dare q tanq̃ꝫ poſſeſſoꝛ percipit fructus: qd̃ tene menti. RECUPERAUERIT. quoquo modo O do. Et ſic no. ꝙ tp̃e guerre licitũ eſt recuperare qualitercũqꝫ. ¶ Et qd ſi vnꝰ recuperat alij ablata: dic vt.ff.d cap.l.ſiqs in bello. Siqs ꝑdidit bona culpa ſua dãnabili vt ſi miles ꝑdidit arma nõ recupat: ſed ſi latrocinio vel virtuoſe pugnãdo amiſit: tunc recupat a quolibet recuperãte ſalua cõſuetudine armorũ: eo.ti.l.i.ꝑ Dy. ¶ Sed q̃liter ꝓbabiꝛ poſſeſſio: rñdeo ꝓbata detentiõe corꝑali: nam q detinet ꝑ̃ſumiꝛ poſſidere. vt no.in.c.cũ olim de ꝑ̃ui.ꝑ Inn.vij.q.i.pontifices ꝑ Arch.⁊ in.c.ij.vt lite pẽ. in nouel. ꝓ hoc qd̃ no.gl.or.i.l.ſtipulatio iſta.§.hi quoqꝫ.ff.de verb.ob.in glo.ordinaria: niſi ꝯſtet aliũ poſſidere: vt.ff.d fundo dota.l.ſi fundũ. ¶ Quid ergo ſi duo pariter ꝓbẽt: dic vt no.ff.vti poſſi.l.ſi duo in ꝑ̃n.ff.de re iudi.l.duo iudices de eo q mit.in poſ.c.i.li.vj.in nouel. ex̃ de ꝓba.lꝫ cãm: ⁊ vide qd̃ no.ff.ꝓ lega.l.ꝓ legato ẜm vnã lec. Extra q̃ro nunquid de nõ poſſeſſiõe poſſit cõſici inſtr̃m? Rñdeo non directe: qꝛ de directa ⁊ mera negatiua nõ põt cõſici inſtr̃z ſed indirecte ſic iuxta no. in c.i.de preſcrip.in nouel. ARBITROS. Conſtat arbitriũ territoriũ nõ hr̃e. vt no.in.c.i.de fo.ꝯpe.li.vj. in nouella: ⁊ tñ citat ꝑtes ꝑ qd̃ appet ꝙ territoriũ non eſt de ſubſtantia citationis vel iuriſditionis quod dic vt ibi plene notatur.

Opizoni. Marchiõi.ſ.maleſpine cui ſpãliter ⁊ noiatim ipatoꝛ hãc pacez iurauit: vt.j.e.c.ego iuro. O do. UOBIS. No. ꝙ ſatꝫ ꝑ̃ncipẽ offendit q eius ſubditis ⁊ ꝑtialibus iniuriã facit vel offenſazᵃ: vt.C.ad.l.iul.maie.l.qſqs.C.de ſacro ſan.ecc.l.decernimus in ꝑ̃n.C.de epi.⁊ cle.l.raptores. C.de rap.vir.l.vna. Sic ꝯ̃rio qd̃ ꝯ̃ principẽ ſit in oium vertiꝛ iniuriã: vt ar.C.de here.l.manicheos ⁊ de ꝑ̃uile. ecc. inconſutilem. O do. NEC PER INTERPOSITAM PERSONAM. qui eniz ꝑ aliũ facit ꝑ ſeip̃m facere vꝛ: vt.ff.de admi.tu.l.ita aũt §.geſſiſſe.⁊.ff.ne qs eũ q in ius voca.eſt in exi.l.ſi ꝑ aliũ in pri.⁊.ff.de eo ꝑ quẽ factũ erit.l.i.§.feciſſe odo. Etiã in ſtatutꝭ hꝫ locũ hec iterpretatio: qꝛ nãlis rõ eſt potentiſſima in q̃libꝫ ſtatutorũ iterp̃tatiõe: vt notat Cy.C.de le.l. non dubiũ circa ſi. DEFENDENDO. No. ꝙ defendẽdo q̃nqꝫ qs ꝯmittit iniuriã: ſic.C.de his qui ad ecc.cõfu.l.ſi ſeruus aliquẽ: ⁊ h̃ potuit eſſe talis ꝑſona ꝙ iuſte potuit offenſam ꝯmittere iſte marchio cã defenſiõis eiuſdẽ ꝯſiderata affectione: vt.ff.qd̃ me.ca.l.iſti quidẽ.§.ſi.⁊.ff.man.l.ſi ſeruus: ſed in hoc cãu non puto verũ qꝛ cũ vaſallus in iuramẽto ſuo nullam perſonã excipiat niſi imperatorẽ ⁊ dñm antiquiorẽ: ⁊ contra ſiſcũ aꝛs filium teneaꝛ dñm adiuuare ⁊ ꝯ̃ aliam quãcũqꝫ perſonã: vt.ꝯ̃.q̃ ſit for̃a fideli.c.qui fidelitate: ⁊.ꝯ̃.q̃ ſit forma ſide.c.j.⁊ de noua forma fide.c.i.⁊ de ꝓhi.feu.alie. per Fede.§.vlt. q̃ꝫto ergo magꝭ ꝯtra filiũ vel aliã quãcũqꝫ perſonã dꝫ principẽ adiuuare cũ ⁊ imperatorẽ teneaꝛ iuuare contra dñm ſuũ quẽ teneꝛ iuuare ꝯ̃ aliam quãcũqꝫ perſonaz. vt appet in predictꝭ.ll.⁊ capꝛis: vnde non fruſtra hoc in modũ priuilegij huic concediꝛ. Sed attende ꝙ ſi recte iſpicias non diciꝛ remittere niſi offenſas quas fecit poſtq̃ꝫ fuit in ſocietate: ⁊ ſi puto ꝙ ſic feudũ hr̃et a principe ⁊ ãteq̃ꝫ cẽt in ſocietate culpã aliquã ꝯmĩſiſſet ꝑꝑ quam amittiꝛ feudũ ꝙ bene amiſerit feudũ ⁊ culpa illa non videaꝛ remiſſa ꝑ hanc pacẽ licet videaꝛ ꝯ̃ id qd̃ dicã.j.proxi.ibi ꝓ preteritꝭ ⁊c̃. quaſi videanꝛ remiſſe oẽs culpe ⁊ offenſe facte ſiue anteq̃ꝫ eſſet in ſocietate ſiue poſt eſſent cõmiſſe: ſed certe non eſt verũ: nã non ſic intelligiꝛ in preteritis: nam idem vult dicere ac ſi dixiſſet predictis. Hoc etiam indicat qd̃ ibi ſtatim ſequiꝛ vel ꝑti eius ⁊c̃. O do. Nec eſt verũ nouum meleſicium per perſeuerentiam delicti tempore guerre remiſſum facinus videri. nam inſpicitur tẽpus quo delictũ naſciꝛ.ff.de iureiur.l.qui iuraſſe.§.ſi pater.⁊.l.eũ q.§.in popularibus: de furt.l.inficiendo.§.infans.C.de teſta.cũ antiquitas: in prin.⁊ arg.in.c.i.ꝯ̃.de feu.guar. ¶ Quero qd ſi teſtis dixit ꝙ fuit añ guerram: vtrũ probet ꝙ fuit añ originem guerre? ⁊ videꝛ ꝙ nõ: qꝛ equocus eſt ẜm iſta cũ poſſit intelligi añ guerrã.ſ.finitã.l.ij. ſi cer.pe.per Bart. Truffa eſt: ois intellectus eſt extraneus qui non ſonat in auribus vulgi: vt extra de ſponſa.c.ex litteris: ⁊ ideo intelligiꝛ añ originẽ guerre: vt hic glo.ᵇ COACTIONE. vel cohertione aut correctione: odo. iſta tria ſunt quaſi ſinonima. Bald.

Amplius conſueuerunt. Sume illd̃ qd̃ eſt longe.j.⁊ eã quã mõ exercent. POSSIDEANT. No. iuriſditõez poſſideri.i.quaſi poſſideri: vt.j.e.§.ois: ⁊ nõ viciat verbũ improprie poſitũ: vt.ff.de iureiurã.ſed ⁊ ſi poſſeſſori.§.ſed ſi rerum: qd̃ debet intelligi ẜm ſanum intellectum: ⁊ probatur poſſeſſio iuriſditionis per exercitia qbus quis eſt vſus libere ⁊ quiete. text. eſt hic notabilis. SUCCESSORUM MEORUM. Dicunt quidaz h̃ iure imperatorem iniungere ſucceſſori ſuo vt hoc idem faciat: qd̃ quidẽ eſſe non põt: vt.ff.ad trebel.l.ille a quo.§.tempeſtiuũ: ⁊.ff.de manu.l.apud eũ. Sed certe non eſt verũ: ſed ita debetis intelligere lr̃az iſtã ꝙ habeãt ſine cõtradictione ſucceſſorũ noſtrorũ: ſi enim ſucceſſores noſtri cõtradicant nõ habebũt. Uel dic ſimpliciter vt iacet. ar.C.d ſentẽ.⁊ iterlo. om.iu.l.poſt ſñiam: ⁊.C.ſen.reſcin.non poſ.l.i. Pr̃ia placet cũ iperatoꝛ predeceſſoris ſui factũ abrogare poſſit: vt.C.de veteri.iur.enucle.l.ij.circa pri. O do. Et ꝑ hoc determinaꝛ q̃ſtio quã format Cy.C.de legi.l.digna vox.⁊ ſic nec ꝑ ꝯ̃ctum nec alio mõ princeps põt regalia cõcedere in preiudiciũ ſucceſſorũ: qꝛ ſicut nõ põt iura eorũ ſubuertere ita nec minueꝛ: vt ff.q ⁊ a qbus.l.ſi optõ. IN DETRIMENTUM Non eni dꝫ vni in alterius dãnũ ſuccurri: vt.ff.de minor.l.in cauſe.el primo.in prin.e.ti.l.auxiliũ: in prin. odof. Nec eſt boni pricipis vnũ altare cooperire ⁊ aliud diſcooperire: vt.C. qui po.in pig.ha.l.aſſiduis.§.exceptis. nec priuilegia vni cõceſſa alteri dare: vt.C.de ſilẽtiarijs.l.decurionibꝰ: li.xij. Et ſi princeps cõceſſit alicui beneficiũ: prioꝛ tẽpore potioꝛ eſt in iure. ar.ff.de aqua plu.ar.l.in cõcedendo.⁊.ꝯ̃.q ſuc.tene.c.i. col.x. Et h̃ faciunt ad conceſſiones quas faciunt principes de aquis publicis ꝙ ſemꝑ videantur reſeruata iura ⁊ cõmoditates eius cui ꝑ̃mo cõceſſioᶜ facta eſt: saluis.ff.fami. herciſ. l.itẽ labeo.§.i.ſaluo iure aque labentis. ¶ Pone iter duo

castra

ᵃ ¶ Offenſam. Et vide an. de iſer.in.c.j.q̃ ſint rega. vbi dixit ꝙ offendens collateralem regis vꝉ aduocatum ſtantem concilio regis cuꝫ factione dicitur incidere in crimẽ leſe maieſtatis per.d.l. quiſquis: ſecus ſi priuatoꝛ: ⁊ vide ibi omnino.

ᵇ ¶ Ut hic gl. Nota iſtd̃ dictũ bal. vt per illud ſubſtentetur gl. in.l.qui ante kalendas.ff. de verbo.oblig.⁊ in.l. eum qui ita.§.q ſta eo.ti.quam ⁊ bar. ⁊ ꝯmuniter alij dãnant ꝑ iſtã doctrinaz h̃ ego eam ſuſtinui vide que ibi ſcripſi in.§. omnes ibi ſufficienſ non dicit ⁊c̃.

V princeps possit successori derogare